

Մութ գիշերը տեղի էր տունը արե-
գակի ճառագայթներին, երբ բրահմի-
նը անտառից դուրս գալով մառա ծաղ-
կած հովտի մէջ, հեռում երեաց մի
գիւղ, որի պարարտ արօտատնդում ա-

սակաւ կարգադրութեամբ ստորան-
ցիներէն բաժանուել է 10 հատ հրա-
յան: Ինչպէս մեզ գրում են Քաղաքի,
«պ. գաւառապետի կարգադրութեամբ
սը թէ բաժանուել է, այլ իրաւունք է
արուել, որ գիւղացիներէն 10 հոգի մի-
այն կարող են զենք մի-մի հրացան և
պահեն իրենց մօտ, որպէս զի երբ ան-
հրաժեշտ լինի, զորք զենքն առգտակներ
դէմ յարձակուելու ժամանակ»:

Հետեւեալն են հաղորդում մեզ Զու-
լում յուլիսի 28-ին տեղի ունեցած բա-
զաքային լրացուցիչ ընտրութիւններ
մասին: Անցեալ ժողովին (յուլիսի 11-ին)
պ. գաւառապետի առաջարկութեամբ հա-
մեմատ, հրաժարուցին պ. պ. բժիշկ
Մովսէս-բէկ Աթաբէկեան, Նիկիտ Ամբ-
րումեան, Նիկիտ Խանգաւորեան և Գե-
րասիմ Զահնազարեան: Այդ հրաժար-
ուածներն տեղ իրաւասունք ընտրուե-
ցին Քաղաքային-Բաղ-Ալեքսանդր-Օղլի, Մա-
շադի-Էյալը Հաջի-Սադիկով, Սալման
Հասան Ալի օղլի, Զաւադ-Աղա Ջաւահիր:
Իսկ կանգնողները՝ Նիկողայոս Աթաբե-
կեանց, Աբաս-բէկ Մէլիք-բէկ օղլի Ամիր
Հաջի-Իբրահիմ-օղլի, Հաջի-Նասիր Իբ-
րայի, Իբրահիմ Քալալայի-Արդի-օղլի,
Քալալայի-Ալի Հաջի-Քեարիմ-օղլի, Մա-
շադի-Մամեդ Աղաբաբ-օղլի, Մաշադի-
Իմամ-Ղուլի, Քեարալայի-Յուսէյն-Ալի-
օղլի և Ռուստոմ-բէկ Միրզայի: 2նայե-
լով, որ բնիկներէն իրաւունք տուի չպիտի
լինէր, բացի Նիկողայոս Աթաբէկեանից,
այնուամենայնիւ Առաջ Մուղղա-Ալի-
պովը այս երբորք անգամն էլ իւր տու-
քը զրեց և սեպաւ: Բացի զբանից,
սեպաւ նաև Ալալայի զարդի ուսու-
ցիչ Մամեդ Աղաբաբ: Առաջին տեղում
ընտրուած թուրքերը՝ այն էլ Համիդ բէկ
Ալեքսանդր, Աբալ-Միրզան-Հազադեան
և Աստուր Անանիայի և Փոլադովը թէ
հրաժարուել էին սակայն նորից խնդիր
տուին և իրենց հրաժարուելուն յետ
վերջին: Ուրեմն 32 հայեր են, 16
թուրքեր: Իրաւասունքի այս ցուցակը
յուլիսի 30-ին ուղարկուեց պարոն Նա-
հանգապետին ի հաստատութիւն: Մե-
ծայայտ ենք, որ շուտով քաղաքացիական
և կրօնական Քաղաքի հայ և թուրք
բնակիչներէն ցանկութիւնն է քաղաքա-
պետի տեսնել պ. պ. Իսմայիլ Բա-
լասեանի հետ և Զաւադ-բէկ Ի-
սահանցին:

Նախիր, իսկ Նախարարներ քիչ հեռու
բարձր բլուրի վրայ գտնուող գերեզմա-
նարանի մօտ հոտած իւր արքի մեզմ
զայայտիկներով լցել էր շրջակայքը:
Թրանսիւն մօտ գտնուող գերեզմանա-
րան կարգապահ հետեւեալ արձանագրու-
թիւնը. «Այս քաղաքի տակաւ պառկած է
գործարարների և խնդիրների բարեկամը
Նախարարի թիւը կտրուել է, բայց նը-
բա բարի և զեղեցիկ գործերի յիշատա-
կը մնացել է մեր յիշգրտութեան մէջ և
հրկար պիտի ստըլի»:

—Ո՞վ է պառկած այս քաղաքի տակ,
հարցնեց Թրանսիւնը Նախարարին:
—Ճիշդ այդ մասին կարգադրելու տա-
լանաբար զրայ,—տխուր ձայնով պա-
տանաւանց Նախարարը.—Աս մեր հա-
մագիւղացի էր. Հատ ժամանակ չէ, որ
մեզնի է և նրա մահը մեզ ամենքին
խորը վշտով մէջ է ձգել. իւր ամբողջ
կենսութեամբ նա ապրել է ուրիշների հա-
մար. սրտեղ պատահէր միշտ, աղէտ,
արամութիւն, այնտեղ նա հասցնում էր
պաշտպանութիւն, յոյս և սիրտներ:
Իւր ծանօթներին և բարեկամներին
միշտ առկա էր ամենը, ինչ որ ունե-
ցում էր և սաստիկ անհոգում էր, որ
ինքն աղքատ է, հարգանքներ աղքատու-
թիւնը իւր մեծ արար բարձր ձգտում
ները իրականացնելուն խորհրդոտ էր
հանդիսանում: Ծակատագիրը խզալով
նրա վրայ, հարուստ ժողովուրդին
սահմանելով նրա սրտի եռանդագին

Պետերբուրգի արհեստավորների միջև
մի գեղեցիկ միայն է լուսնային. այդ մայ-
րաքաղաքի արհեստավորները մտադիր
են օժանդակել գանձարան հիմնել, որի
անգամներէն իւրաքանչիւրը պարտաւոր
է ամսական մի րուբլի տալ գանձարանին,
որից գոյացած գումարից անգամները
իրաւունք կունենան օգտուելու հիւան-
դութեան կամ խեղման դէպքերում,
սասանալով որոշեալ չափով նպաստ:

ՎԵՐԻՆ-ՋԵՆԻՏ (Իգորմիզդովի գաւ.) —
Տեղւոյս և շրջակայ գիւղերի հասարա-
կութիւնները արարածի մէջ են: Մար-
դասպանութիւնն ու առգտակութիւնը
անպակաս է լինում գաւառումս շնոր-
հի գաւառի յայտնի առգտակ դադա-
խեցի նազու, որ միանգամայն երկրորդ
մէջ է գցել բոլոր գիւղերի ժողովուրդ-
ներին: Սրանց մի քանի օր առաջ լու-
սանում է պ. Գրիգոր-բէկ Մ. Բէկլա-
րեանի թուրք ծառային, Նախարար
խելով իւր տիրոջ ձին Իշխանութիւն
ամենայն կերպ աշխատեց գտնել Նա-
զու, բայց տարաբաղաւոր նրա ջանքն
ապարդին անցաւ:

Այդ դէպքից երկու օր չանցած լու-
ցինք, որ Զիւռնիքի գաւառի Թալիշ
գիւղից բարձր այդ շարագործ Նազին
հանգիստում է Խորազու հասարակու-
թեան իւզբաշի Ալուն. նրան ևս սպանե-
լով կողոպտում է բոլոր վէրքերը, ձին և
100 ռ. փող: Առգտակները նոյն օրը
բռնում են երկու թուրք պատանիները,
որոնք ձիեր են ունենում, խլում են
նրանց ձիերը, իսկ իրենց պահում են
«միշտ» կոչուած անտառում և իրիկնա-
դէմին կրկին թողնում են նրանց ա-
ռանց ձիերին: Յուլիսի 29-ին պատա-
հեց մի աւելի սոսկալի սպանութիւն.
Էրբէլ գիւղացի մի 18 ամեայ հայ երի-
տասարդ իւր հօտից աշխար կորցնելով,
շրջում է եղել «Լարաբաբալ» կոչուած
անտառում. և պատահելով շարագործ
Նազինը՝ սպանում է վեց գնդակի և
գաշտին 3 հարուստ ստանալով: Սպա-
նուածի դիակ գտնուել է մերձակա
Մանաշէթ գիւղացիներից մէկը, որ իւր
կորած տաւարներին արձնելու է լինում,
սպանութիւնից մի օր յետոյ. իսկ սպա-
նուածի հայրը սպանութիւնը հաստա-
տել է ցանկանալով դիակը գտնողի վրայ:
Բացի սպանութիւններից, որ կատար-
ւում են համարեա ամեն շաբաթ, միւս
կողմից էլ տարածուած է գործութիւնը:
Օրերս մեր գիւղից գողացան 2 լուծ եղ

ցանկութիւնը կատարեց: Իւր բոլոր գո-
րը, հարստութիւնը բաժանեց չունեող-
ներին և այժ օրը, երբ նա —պատմեց—
Իւր վերջին անգամայն այդ օրը նա —պատմեց—
Իւր վերջին անգամայն այդ օրը նա —պատմեց—
Իւր վերջին անգամայն այդ օրը նա —պատմեց—

Այս խօսքերից յետոյ Նախարարը լը-
ռեց և տխուրութեամբ գլուխը քարշ ձը-
գեց:
Խորին մտածմունքով լուծ էր նրան
բրանմիւր և յանկարծ նրա դէմքը լու-
սաւորուեց, արամութեան փոխարէն
նրա դէմքի վրայ նշարուեց քաղցր ու-
րախութիւն և աչքերի մէջ տխուրութեան
արտասուքի փոխարէն փայլեցին ու-
րախութեան արցունքները:

Դէպի մեծ գաղափարներ տանող ուղղե-
ցոյցի ծայրը գտաւ,—բացակայեց ու-
րախութեամբ բրանմիւրը,—Հայրս կա-
րող եմ վերագրաւել իմ տանարի հո-
վանու տակ:
Բրանմիւրը քայլերն ուղղեց դէպի իւր
նախկին տեղը և շատ օրերից յետոյ,
խիտ անտառի խորքում, կրկին տեսաւ
մեծն Բուզուրի դարաւոր տանարը: Ա-
ռաջուայ նման տանարի շուրջը տիրում
էին խորհրդաւոր մշուշը, խաղաղութիւն
ու խորին լուսնային և առաջուայնման
տանարում՝ զոհարարի վրայ, վառւում
էր սրբազան կրակը և անտառի ու տա-
նարի խորին լուսնային միջից լուծում
էր ազօթքի մեղմ երկնայնորդութիւնը:
Բրանմիւրը կրկին մտնելով իւր քա-

և 1 լուծ գտնել (բոլորը մի մարդու է).
սրանց աչքը յուսահատ դրութեան մէջ
է. այսպիսի դէպքեր համարեա ամեն
գիշեր պատահում է:

ՋՈՒՋՈՒՅ. —Անա չորս տարուց աւելի է,
որ Ազուլեաց աւագ եկեղեցու երեցի-
քը «Մարիամեան» աղջկանց դպրոցի
որոշեալ գումարը չէր տալիս, որը նախ-
կին տարինեւում ստացւում էր: Օգոս-
տոսի 3-ին նոյն եկեղեցու նոր երեց-
փոխ պ. Խաչատուր Խաչատրեանը 4
տարուայ որոշեալ բոլոր գումարը յանձ-
նեց թմբի բարձր. կառավարչին, նոյն
գլխաւորի վարժարաններին և ուսուցիչնե-
րին բաժանելու: Պ. Խ. Խաչատրեանը
ժողովներով մատենանք է պատրաս-
տել, իւր պաշտօնավարութիւնը մարդու
պահելու համար:

—Վերջապէս, երկու ամիս մտածե-
լուց, խորհուլոց, չտիկուց ու ձեռնուց
յետոյ, մեր թեմական դպրանոցի նոր
կուրսի հոգաբարձուները բաց արին
գործեան հանգոյցը, որ տեսչի խնդիր
անունն է կրում և տեսչու ընտրեցին
ամս պ. Պալի Առաջնահան Մեխրէփին:
Այդ պարոնի աւարտել է քաղաքիս Աճա-
րական դպրոցի վեցերորդ դասարանը,
այնուհետև գնացել է Մոսկուայի Պետ-
րովսկի ակադեմիան, այնուհետև գնա-
ցել է Ժընև: Նոր տեսչի պաշտօնակա-
տարը հայերէն չգիտէ, որքան մենք նը-
բան ծանօթ ենք, բայց կարելի է, որ
թեմական դպրանոցի ճեմարանական
ուսուցիչներից հայերէն սովորի:

—Քաղաքիս Աճարական դպրոցից 10
աշակերտներ, աւագ վերակարգու պ. Խ.
Հարաբէկեանցի հետ գնացին Նիժնի-
նովոգորոդի ցուցահանդէսը:

—Օգոստոսի 2-ին, կէսօրից յետոյ
ժամը 4-ին, քաղաքիս արեմտեան դրա-
նից մի քանոթի կառքի ձիեր կատարում
են և բաց ընկնում դէպի դառնալով:
Պառապանի փոխտակ ուսնները պա-
հելու, ցատկում է և աղաւտում, իսկ
միջին մարդիկը նոյնպէս հետեւելով կա-
ռապանին, իրենք ևս ցատկում են և
ջարդ ու փշուր լինով, վերադարձով:
Այսպիսով կառքը դառարկուելով ձիերի
աւելի կատարում են, մարդիկ այս ու այն
կողմն են ընկնում, վերջը կառքը հոտ-
նում է հանրահաշակ լուսնային, ձիերից
մէկը ընկնում է կառքի տակ, սրնաւարը
փշուրում, իսկ միւս երեքը շարունակում
են թէ կառքը, և թէ ընկած ձին քաշ

րանձաւ՝ ուրախութեամբ և զոհունա-
կութեամբ նայեց իւր խաղաղ ապաստա-
նարանին, իւր բազմամեայ կամուտը
բանտարկութեան տեղին: Քարանձաւի
մէջ ինչպէս էլ առաջ, տիրապետում
էին խաղաղութիւնը և լուսնային, մայր
խնայող արեգակի վերջալոյսի ճառագայթ-
ները մէջ ուրախ-ուրախ ծիածնաւազդն
թնկնելով թափարկելով պոսայիներ
էր անում վերակենդանացած թիթիկ-
նիկը, քարանձաւի պատի մէջ ցցուած
ծաղկէ փունջից փայլում էր աղանաղա-
նման ցօղը և քարանձաւը լցել էր ա-
նուշահոտութիւնով:

Ցանկաւոր բրանմիւրի առաջ կանգնեց
դարաւոր տանարի պահպան ոգին և
իւր լուսնաճաճի փայլատակող հայեաց-
քը ձգեց նրա վրայ:

—Մահկանացու, առաջ նա, կրկին
վերադարձաւ տանարիս հովանու տակ:
Գործ, իմպարի կեանքի և վահու գաղա-
նիքը:

—Ո՞հ, պահպան հրեշտակ, բացա-
կանչեց բրանմիւրը, մենք ամենը որո-
մելի անհող կոյրեր ենք և մեր անհա-
կացողութեան կուրծքի մէջ մենք
հեռու տեղերում ենք որոնում այն բա-
նը, ինչ որ մեզ մօտ, մեր աչքերի ա-
ռաջ կատարում է: Մենք մայր գաղա-
նիքը տեսնում ենք այնտեղ՝ որտեղ ա-
մեն բան պարզ և լուսնային է, ինչպէս
արեգակի լոյսը: Մենք բոլոր մահկանա-
ցուներս վախում ենք անխոտակի ճըշ-

տալ. մարդիկ վաղում են, սանձերը
կարում և մի կերպ ձիաներին խաղա-
ղեցնում:

—Օգոստոսի 3-ին նորեկ գերասանա-
կան խումբը ներկայացրեց «Հարաբազի
աստղապետ» բոլոր տոմարները ծա-
խուած էին, բացի պարոն-Սարգսեանի
խմբից, եկան օր. Վարդիթեր, Մարի-
Հրանդը, և պ. Օհանեանը, նրանք էլ
առանձին խումբ են, կրննրկայացնեն
մի շարք պիէսներ: Առաջիկայ շաբաթ
օրը, կրննրկայացնեն «Պաղտի ոյժ» և
«Աշխարհային երեկոյ գիւղում»: Ցանկալի
էր որ ոյժերը միանային գործն աւելի
աշող առաջ տանելու համար:

—Օգոստոսի 3-ին Թաղապարզ գիւ-
ղացի եկան քաղաքի և ցաւալի գոյներով
նկարագրեցին պ. գաւառապետին Դի-
լիպարդա անուանուած թուրքերից կը-
րած ներգութիւնները: Մայիս ամսից
սկսած թուրքերը մտել են այգիները,
արտերը և նեղացնում են, ապաւնք
ները գողանում մարդկանց վիրաւորում,
մի խօսքով այնպիսի չարք են հասց-
նում անդէն հայ գիւղացիներին, որ
անհասարակ է գիւղում ապրելը: Այդ այն
թուրքերն են, որոնք Ազալ գիւղացի-
ների պիսին այնպիսի օյններ տարե-
ցին: Ինչպէս ասում են, գաւառապետ
խոտառեց է կարգադրութիւն անել:

ԳԵՐԴԱՆԱՐ արիւց. —(Զամապ. վիճ.) —
Յուլիսի 26-ին Գեօղաղ սարումը Ա-
լանեանի օթայում խառնակութիւն տե-
ղի ունեցաւ: Թուրքերից 2 մարդ առա-
ջուց սպանուել էին, բայց անյայտ էր,
թէ ով էր սպանել, թուրքերը գաղազ-
տել էին պրիստաւին և ասում էին,
որ հայերն են սպանել և հայերից էին
պահանջում դիակները: Դեռ զորքը
չկերպացած 5 թուրքեր զինուորում
յարձակուել են Ալանեանի օթի վրայ:
Նախարար օթին հասնելը, նրանցից եր-
կուսը պատահում են մէկ 25 տարեկան
երիտասարդի, որը գլխաւորում է նրանց
հրացանաձգութեամբ, մինչև որ հրա-
ցանի ծայրը թուրքերի գնդակը պոկում
է, օրից յետոյ ինքը հպիւ հապ փախ-
չում է անտառը և ապաւնում թուրքե-
րի ձեռքից: Հրացանի հայրը լքելով
մէկ և 6 տարեկան տղայ վերցնում է
հրացանը, ընկնում է անտառը և պա-
տահում է 3 զինուորական թուրքերի,
որոնք հենց որ տեսնում են նրան, իս-
կայն երեքն էլ միասին հրացաններն

մարտութիւնից. մենք գողում ենք մա-
հուանից, երկուսով ենք նայում մեր
կենտրի վերջաւորութեան վրայ և մեր
երկային ոչնչութիւնն անխաւացի ենք
համարում: Բայց միթէ դաշտի տէրը
ինքը չէ քաղաքի վրայից հուճար ծող-
վում: միթէ նա չէ ուղարկում հնձող-
ներին. արգիւտ հնձողների մանգալը
չէ՞ որ կտրում է և հասած հասկը, և
թափուածք, և շոր լցուողը, և կանա-
չողը: Մեր կուրծքի մէջ փնջ չենք
նկատում, որ միայն իւր հշտարիտ
կենտրի փառքին հասնելով մարդս մօ-
տենում է իւր երկային վերջաւորու-
թեան. իսկ երբ քաղաք այսինքն մար-
դու հշտարիտ կենտրի փառքը այլ ևս
չի կարող աւելի մեծանալ, ընդարձա-
կուել այն ժամանակ միայն կտրում է
նրա կենտրի թիւը, վրայ է հասնում
մահը, որովհետև մի շարք ունեցող ա-
մանը չի կարող մի անգամ երկու չափ
պղծաւորել:

Այժմ ես իմացայ այս ճշմարտութիւ-
նը. նա փայլում է իմ առաջ, ինչպէս ա-
րեգակի լոյսը և իմ պղծակից հոգիս
խաղաղութիւն է գտել... և այդ իսկ
պատճառով այսօրուայ օրը ես համա-
րում եմ կենտրիս ամենաբնական օրը:
ձգնաւոր վերջին խօսքերը քարան-
ձաւի լուսնային մէջ դեռ հնչում էին, որ
տանարի պահպան ոգին անյայտացաւ
և նրա տեղն աննշարեղի կերպով ներս
թաւաւ անողորմելի, անգութ մահուան

արձակում են նրա վրայ. տղան էլ իւր
կողմից նրանց վրայ է արձակում է
պահում է մէկ հաստարմատ ծառի
տեղ և սկսում է 14 անգամ հրացա-
նարձակել, իսկ թուրքերը 28 անգամ
մինչև որ թուրքերը վախից փախչում
են: Թուրքերից մէկը վիրաւորուած է:
Այդ տղայի ազգանուն է Սարգիս Ալա-
նեան: Այսպիսով երկու երիտասարդներ
ազատում են իրենց օրէն:

ՓԱՐԱՐԻՏ (Անգղիական երկիր). —
Յուլիսի 23-ի գիշերը զետի անտառի
վարարումից Ամու-Դարիայի վրայ ձգուած
հսկայական կամուրջը մէջ տեղից բա-
ւական տարածութեամբ քանդուեցաւ:
Այդպիսով երկաթուղու շարունակական
հաղորդակցութիւնը կտրուած է, իսկ
ապահովաւոր գնացքների երթևեկու-
թիւնը գաղաքած մինչև որ կամուրջը
նորոգուի:

—Աշխարհու և ջրմուռ ու տեղը մե-
նեղութիւն են տալիս բնակիչներին.
այդ հիւանդութիւնները խորութիւն չեն
գտնում մեծի և փոքրի մէջ: Սաստիկ չափ
եղանակներ են անում: Առեւտրին ըն
կած է:

ԹԱՐԱՐԻՏ (Անգղիական եր-
կիր). — Յուլիսի 20-ին Դուշ գիւղի
տանտէրը, տեղեկանալով որ մարա-
տինց փախցած թէյ կայ, մարդ է ու-
ղարկում տեղիս պրիստաւին յայտնելու,
պրիստաւը ձի նստելով հասնում է ին-
չեայ տանտէրի տունը և միայնի
գնում են գիւղից քիչ հեռու թէյի
թաղարած տեղը. տանտէրից ցոյց տու-
ած տեղը քանդելով հողի տակից և շը-
ջայ թիփերի միջից գտնում են (ս-
տապրակ թէյ (30 պոլ 25 ֆունտ)
պրիստաւի հրամանով թէյը բերում են
և յոռնում տեղիս մարաւատին: Թէյի
տեղերը լինում են երեք հիւանդ, որոնց
համար ուղարկուած է լինում Ազաւա-
տանի Հէյրաթ քաղաքից:

ԴՈՒՋԻԹԻՏ. —Մօտ մէկ շաբաթ է,
ինչ մեր փոքրիկ քաղաքի խօսակցութեան
նիւթը «մեղէկ-կացի» (զալ-մարդ է, այն
պէս որ միջ ու փշրի բերանից լուծւ
է, թէ Անապոլի մօտակայքում երեւա-
ցել է «մեղէկ-կացի»-ն, փախչում է ք-
րեկաններին և մարդկանց էլ վիրաւորում
է: Այդ պարագիծով լուրս մտան ևս չա-
տերից հարցերից և նրանք միաբերան

ոգին և իւր բոցավառուած աչքերը տըն-
կեց բրանմիւրի վրայ:
Մի ականաւորում ճշմարտի կրքով
մարեց երիտասարդութեան կրակը, սե-
մազերը ճերմակեցին, դէմքի կարմու-
թիւնը անյայտացաւ, աչքերը նուազեցին և
փոխանակ անողջ երիտասարդի՝ գո-
հարանի մօտ անդրոզով, պարզ ճակա-
տով կանգնած էր գաւառակա ծերունի
ճշմարտը: Եւ մահուան սգին մօտենա-
լով նրան հովանաւորեց նրան իւր սառ-
ցային թիւնով և... բրանմիւրը անշունչ
ընկաւ սրբապան կրակը մարած գոհա-
րանի մօտ...:

ՊԵՐՏԵՐՏԵՐ ԶԵՆԻՆ իսկ սրտակը՝
զիւրանացած ձեռքից վայր ընկնելով հա-
ղաւորապէս պոպոզին փշրանքներ դար
ձաւ...

Նոյն վարկանքին թնկնելն ուրախ
ուրախ շարժող թիթիկները նոյնպէս
մեռնելով փառեց գետինին...
Ծաղկան փունջը լուսնային թաւա-
մեղով, չորացաւ և զետի գլուխուց...
Մայր մտնող արեգակի վերջին հրաժեշ-
տի ճառագայթը մարեց մեռնող բրան-
միւրի հանգաւոր պարզ ճակաւոր վրայ:
Քարանձաւի մէջ տիրապետեց հան-
դիսաւոր խաղաղութիւն, խաւար և լուս-
նային

